

Lollipop Monster

/Lollipop Monster/

DRSNÉ LOLITKY V MĚSTSKÉ DŽUNGLI

Německo 2011

Formát: 35mm /1:1.85/, barevný, DVD
Délka: 96 min.
Verze: německy s českými titulky
Distributor: CinemArt
Počet kopií: 2
Přístupnost: od 12 let

Premiéra 27. října 2011

Tvůrci:

Režie Ziska RIEMANN
Scénář Ziska RIEMANN a Luci van ORG
Kamera Hannes HUBACH
Střih Dirk GRAU
Hudba Ingo Ludwig FRENZEL

Hrají:

Ariane Jella HAASE
Oona Sarah HORVATH
Kristine Nicolette KREBITZ
Lukas Thomas WODIANKA

A DALŠÍ

O FILMU:

Středoškolačky Ari a Oona jsou odlišné typy a přesto jsou si podobné. Ari s blondatými copy pochází z navenek spokojené trendy rodiny jako vystřižené z katalogu na panenky Barbie. Tmavovlasá Oona, vyrůstající v uměleckém prostředí, se zasekla v temném berlínském undergroundu osmdesátých let. Mezi cukrově růžovou panenkou a černě oděnou rockerkou však vzniká pevné pouto. Společné pro obě dívky, řídící se svými pudy a instinkty, je schopnost ničit se. Ari nezávazným sexem, Oona morbidními kresbami. Nové přátelství je vyvede z prostředí nefungujících rodin a pomáhá jim zvládnout pokrytectví okolí. Až do okamžiku, kdy dojde k události, která všechno změní.

Komiksem inspirované vizuální vyprávění, hořké i komické zároveň, je obohaceno animovanými vsuvkami, amatérským videem či hudebními klipy fiktivní expresivní kapely Zvíře (emotivní texty skupiny napsaly pro film samy scenáristky).

Německá debutující scenáristka a režisérka Ziska Riemann publikuje od roku 1997 vlastní komiksy a vytvořila i komiksový internetový časopis. Natočila několik krátkých filmů, píše povídky, scénáře a vydala sólové album.

Drama *Lollipop Monster* bylo s úspěchem uvedeno v letošní soutěži MFF Karlovy Vary a bylo vybráno jako zakončovací film 6. ročníku festivalu německy mluvících filmů Das FilmFest.

SLOVO REŽISÉRKY:

Lollipop Monster vypráví příběh dvou dívek, které vyrůstají v rodinách, kde vládne absolutní mlčenlivost. Rodiče obou z nich předstírají normální stav, ale jen zastírají chaos. Realita a problémy jsou ignorovány, každý vidí jen sebe a všechny konflikty se zametají pod koberec. Díky svému přátelství hledají obě dívky pravdu, přátelství a způsob, jak se s tím blázcem vyrovnat.

Pro vizualizaci teenagerovského hyper-reálna a přístupu „všechno nebo nic“ jsem zvolila mix několika forem vyprávění. Takže nakonec má Lollipop Monster rovinu animovanou v expresivních uhlových kresbách, nechybí ani hudební klipy, tanec, digitální triky a sekvence točené na super osmičku. Ve světě dívek se potkávají extrémny: černobílá versus barva, touha a bolest, mírnost a výbušnost, úzkoprsost a bezmeznost. Tyto kontrasty jsou přítomné ve všech úrovních a je možné je nalézt v hudbě, zvuku i atmosféře osvětlení.

Lollipop Monster je příběhem Luci a Zisky, které se znají od dětství, přidaly se ke stejnému gangu a možná pro své vlastní dobro se nakonec jedna druhé oddálí.

PROFIL:

Ziska Riemann

Narozena v roce 1973 v Mnichově. Vyrůstala v Berlíně, kde v roce 1991 vydala spolu s Gerhardem Seyfriedem svůj první komiks. Po pěti dalších společných dílech uveřejnila v roce 1997 první vlastní komiks *Rascall & Lucille*. Roku 1999 vytvořila internetový komiksový časopis *Dr. Inka & Colores*, který dává prostor mladým komiksovým kreslířům. Kromě kreslení komiksů se Ziska Riemann věnuje psaní scénářů a povídek. V letech 1999 a 2000 získala stipendium scenáristické dílny v Mnichově. Byla oceněna Cenou Tankreda Dorsta za scénář k romantické komedii, která byla vyrobena pro televizní stanici ARD: *Die Hunde sind schuld /Můžou za to psi*, 2001, režie Andreas Prochaska/, kde si také zahrála. V roce 2004 založila nahrávací společnost *MerMer*, kde vydala i své sólové album *Wo hier bitte geht's nach Shambhala?*. Během let 2003 a 2010 režírovala několik krátkých filmů. Drama *Lollipop Monster* je jejím celovečerním hraným debutem.

ROZHOVOR SE ZISKOU RIEMANN:

Jak jste přišla na téma svého snímku *Lollipop Monster* a objevily se zde nějaké autobiografické prvky z Vašeho dospívání, např. téma revolty?

*Scénář k filmu jsem napsala společně s Luci van Org, kamarádkou z dětství, která bydlela ve stejné čtvrti. Obě jsme doma prožívaly složité období. Její situace byla blízka filmové *Aris a moje Ooně*. Byly jsme tehdy pěkně divoké, chtěly jsme vyzkoušet snad všechno. Ve 13 jsem odešla od rodičů a žila na ulicích Berlína. Luci a já jsme se znovu potkaly o mnoho let později. Naše společné vzpomínky nás pak inspirovaly k napsání scénáře k filmu, kde v hlavních rolích vystupují naše alter-ega.*

Kde se Vám podařilo najít dvě hlavní představitelky a nakolik byl u tohoto filmu obtížný casting?

Casting trval poměrně dlouho, hledali jsme na všech hereckých školách a oslovili jsme různé agenty, dokonce jsme se ptali i dětí na ulici a nutili je k účasti na castingu. Jella se našla celkem rychle, ale Sarah se objevila až na poslední chvíli. Obě už za sebou měly malé role ve filmech.

Publikujete vlastní komiksy, vytvořila jste komiksový internetový časopis, nakolik se inspiřujete komiksem ve filmovém vyprávění?

Lollipop Monster je vyprávěný v krátkých scénách s minimem dialogů. Proto byl velký důraz kladen na vyprávění příběhu pomocí vizuální stránky filmu. Film také obsahuje animované části, jako animované kresby uhlem. Samozřejmě, že mě těch více než 20 let, co jsem autorkou komiksů ovlivnilo v samotném filmovém vyprávění.

Představte obrazovou koncepci snímku /objevují se zde animované vsuvky, amatérská videa/. Proč jste se rozhodla právě pro tuto formu?

Film je vyprávěn z pohledu dvou dívek. Snažila jsem se vyjádřit jejich pocity, obavy a touhy intimním a vizuálním způsobem. Grafiku jsem vybrala pro Ooninu bolest, hudební klip zase pro Arisin chtíč a touhy a formát Super 8 pro intimní momenty mezi oběma hlavními hrdinkami.

Lollipop Monster je Vaším debutem, do té doby jste psala scénáře pro jiné režiséry, co bylo při realizaci debutu nejnáročnější?

Nejpřekvapivější byl určitě první den natáčení. Měla jsem všechno naprosto připravené, celý scénář jsem uměla snad nazpaměť, štáb jsem doslova terorizovala svými poznámkami o tom, jak by měl film vypadat. A pak, když se najednou rozjela kamera na dolly (pozn. kamerová jízda) přes celou místnost, uvědomila jsem si, že všechno co jsem doposud viděla ve své hlavě je ploché, jako kresby nebo fotografie. Ale když kameraman Hannes Hubach pohnul kamerou, vše dostalo třetí rozměr. Byla jsem opravdu hodně překvapená a změnilo to mé vnímání a představivost na vždy.

Ve filmu je výrazná hudební složka, ve snímku zazní hudební klipy fiktivní expresivní kapely Zvíře, proč?

Hudba hraje vždy velkou roli ve filmech pro teenagery. Může věci vyjádřit často mnohem lépe než slova. Většina písní je spjata s příběhem a počítalo se s nimi už ve scénáři. Texty kapely „Zvíře“ sdělují vnitřní podstatu filmu: proč se určité věci dějí a jak se dějí. Alexander Hacke z kapely Einstürzende Neubauten je zpěvákem této fiktivní kapely „Zvíře“.

Film byl s úspěchem uveden letos v prestižní karlovarské soutěži, jaká byla reakce českých diváků ve srovnání s německými?

Ano, rozdíl tam určitě byl. České publikum se mnohem víc smálo. Od té doby věřím, že Češi mají mnohem větší smysl pro černý humor, než Němci.

Jaké máte další filmové plány, na čem teď pracujete?

Je to vždy běh na dlouhou trať než se napíše scénář, seženou se finance, vše se zorganizuje atd.. Teď pracuji na pár projektech, ale jednou věcí sem si jistá: můj další film bude něco totálně jiného než Lollipop Monster.